Č. j. 39816-2026-UVCR

# Zápis ze zasedání Rady vlády pro lidská práva

## dne 30. září 2026 od 8 hod.

Zasedání proběhlo v hybridní formě.

Přítomné členky a přítomní členové:

Andrej Babiš (předseda Rady, předseda vlády), Taťána Malá (1. místopředsedkyně Rady, ZLP), Adriana Dergam (místopředsedkyně Rady), Jeroným Tejc (ministr spravedlnosti), Robert Plaga (ministr školství, mládeže a tělovýchovy), Aleš Juchelka (ministr práce a sociálních věcí), Eva Kostolanská (veřejná ochránkyně práv), Petr Konůpka (vládní zmocněnec pro zastupování ČR před ESLP), Martin Beneš (ochránce práv dětí), Marie Bílková (MF), Kateřina Bursíková Jacques (MO), Tomáš Kuchta (MZV), Tomáš Trtek (MMR), Milan Němeček (MK), Daniel Black, Dagmar Doubravová, Karina Houdková, Hana Konečná, Jakub Kříž, Taťána Kuchařová, Camille Latimier, Dana Lipová, Olga Rosenbergerová, Barbora Stárek, Petra Šach, Renata Ševečková, Martina Zikmundová

Pověření zástupci členů Rady:

Filip Říha (MV), Kateřina Formanová (ÚOOÚ), Jiří Berkovec (MZd), Pavel Vinkler (MPO)

Hosté:

Jiří Vláčil (vládní zmocněnec pro zastupování ČR před SDEU), Edita Stejskalová (vládní zmocněnkyně pro záležitosti romské menšiny), Tünde Bartha (vedoucí ÚVČR), Jiří Kapras (MSp), Jiří Kalašnikov (MZV), Luděk Schneider (MPO), Jana Gombárová (MK), Pavla Katzová (MŠMT), Kateřina Suchá Dufková (MŠMT), Maroš Matiaško (on-line, Výbor proti mučení), Irena Hůlová (Lobbio), Marcela Melková (as. ZLP), Jan Vobořil (Výbor pro lidská práva a moderní technologie)

Sekretariát Rady:

Miroslav Crha (tajemník Rady), Viktor Kundrák, Barbora Hnátová, Jakub Machačka, Marta Krausová, Nataliia Kosiaková, Diana Šmídová, Viktorie Slavíková, Tereza Wollnerová

Informace k usnášeníschopnosti

Ke dni zasedání měla Rada 36 členů. Rada je usnášeníschopná, pokud je přítomna nadpoloviční většina členů a členek či případně zástupců členů, tj. 19 členů a členek. Z celkového počtu 36 členů Rady bylo přítomno 28 členů.

Tímto bylo ověřeno, že Rada je usnášeníschopná.

V rámci úvodního bodu proběhlo hlasování o programu zasedání.

Schválený program zasedání:

1. Uvítání nových členů a členek, aktuality o fungování Rady a jejího sekretariátu

2. Informace o naplňování Radou přijatých usnesení

3. Podnět Výboru pro lidská práva a moderní technologie k uchovávání provozních a lokalizačních údajů – návrh usnesení Rady. Host: Jan Vobořil, zástupce Výboru

4. Podnět Výboru proti mučení k návrhu změny skutkové podstaty trestného činu mučení – návrh usnesení Rady. Host: Maroš Matiaško, předseda Výboru

5. Novela legislativních pravidel pro umělé oplodnění – prezentace členky Hany Konečné. Hostka: Irena Hůlová, expertka v oblasti rovnosti žen a mužů

6. Diskriminace romských dětí ve vzdělávání a aktuální vývoj ve věci rozsudku D. H. Hosté: zmocněnkyně Edita Stejskalová, zmocněnec Jiří Vláčil

7. Představení aktuálních rozsudků Evropského soudu pro lidská práva: Karičková proti ČR, S. T. proti ČR

8. Různé

*HLASOVÁNÍ O PROGRAMU*

| PRO | ZDRŽEL SE | PROTI |
|---|---|---|
| **28** | **0** | **0** |

Program zasedání Rady byl **přijat.**

Průběh zasedání

1. **Uvítání nových členů a členek, aktuality o fungování Rady a jejího sekretariátu**

   M. Crha informoval, že vláda 21. září 2026 schválila nový Statut Rady vlády pro lidská práva. Statut obsahuje několik změn organizačního charakteru, které směřují ke zefektivnění Rady a jejího fungování a k úpravě podmínek pro členství. Za klíčové rezorty se nově členy stali přímo ministři; novým členem je také ochránce práv dětí a zástupkyně Ministerstva financí. Prvním místopředsedou se stal ministr spravedlnosti. Celkový počet členů byl navýšen na 36. Mandát občanské části členek a členů se nově bude krýt s funkčním obdobím vlády. Dále byla přijata úprava střetu zájmů, proto pokud by se některý z členů nacházel ve střetu zájmů, má povinnost zdržet se hlasování, které se týká daného střetu zájmů. Jedná se tedy o hlasování o usnesení týkající se problematiky, ve které má určitá členka či člen Rady osobní zájem. Pokud vyjádří někteří z členů odlišné stanovisko k některému z přijímaných návrhů, bude také takové odlišné stanovisko součástí materiálu předkládaného vládě. Došlo i ke zpřehlednění organizace zasedání. Sekretariát sbírá materiály a podklady od členek a členů k zařazení do programu, a návrh programu následně zasílá předsedovi vlády, který program schvaluje.

2. **Informace o naplňování Radou přijatých usnesení**

   Předseda vlády A. Babiš připomněl, že poslední zasedání Rady proběhlo 12. května 2026 a byla přijata čtyři usnesení. Vyzval postupně gestory k vyjádření, zda podnikají nějaké kroky k naplnění těchto usnesení a případně jaké.

**I. usnesení – Usnesení Rady z 12. května 2026 k pracovnímu vykořisťování**

První z usnesení se týkalo problematiky pracovního vykořisťování a jeho předmětem je návrh devíti různých opatřeních pro posílení boje s vykořisťováním, nelegálním zaměstnáváním a zastřeným zprostředkováním práce.

A. Juchelka, ministr práce a sociálních věcí, uvedl, co jeho rezort již provedl a co do budoucna připravuje. Nejprve k novele trestního zákoníku připomněl, že vládní návrh, který Rada projednala je již v Poslanecké sněmovně PČR jako tisk 111. Reaguje na evropskou úpravu obchodování s lidmi a rozšiřuje trestněprávní úpravu proti dalším formám vykořisťování včetně nucené práce, odpovědnost v dodavatelských řetězcích a efektivní vymáhání dlužné odměny. Již nyní je v právní úpravě obsažena dílčí úprava, další dílčí úpravu přináší vládní návrh změny zákona o zaměstnanosti, který je před prvním čtením v rámci návrhu zákona o platformové práci. Problematikou odpovědnosti v rámci subdodavatelských řetězců se MPSV bude dále zabývat, nicméně toto je již výsledkem iniciativy ministerstva „Kobra 26“. Dále ministr uvedl možnost zveřejňování výsledků kontrol, které již dnes lze uložit v určitých případech jako trest. MPSV zvažuje, jak tento nástroj dále posílit u závažných nebo opakovaných porušení. K tzv. ready-made agenturám a zpřísnění podmínek pro agentury práce ministr A. Juchelka informoval, že ministerstvo připravuje posílení odpovědnosti odpovědného zástupce agentury včetně možnosti zaměstnance se na něj obrátit s podnětem k prošetření porušení práv. To je spjaté s pětiletým zákazem dalšího působení v agentuře práce, přesnějším posuzováním sídla agentury a zvýšením kauce. MPSV v té souvislosti připravuje také zákaz zaměstnávání cizinců pro nové agentury, a naopak liberalizaci pro zaměstnávání pro osvědčené agentury.

A. Juchelka sdělil k právní ochraně před pracovním vykořisťováním, že po dohodě s ministrem spravedlnosti předložil v Poslanecké sněmovně PČR pozměňovací návrh ke zpřísnění postihu neoprávněného zaměstnávání cizinců podle § 342 trestního zákoníku, který navrhuje zvýšit základní horní sazbu trestu ze šesti měsíců na tři roky a zvýšit trestní sazby u závažnějších forem této trestné činnosti. Tento návrh také řeší organizovanou skupinu při nelegálním zaměstnávání hlavně u cizinců.

K pobytové ochraně oznamovatelů a obětí A. Juchelka poznamenal, že tato oblast je primárně v gesci Ministerstva vnitra. Zákon o pobytu cizinců v současnosti umožňuje udělit dlouhodobý pobyt za účelem ochrany zejména pravděpodobným obětem obchodování s lidmi a za stanovených podmínek také cizinců, jejichž spolupráce je významná pro odhalení nebo vyšetřování závažné trestné činnosti. Nejde ale o obecnou pobytovou ochranu. Uvedené je tedy zapotřebí řešit ve spolupráci s Ministerstvem vnitra.

Pokud jde o kapacity inspekce práce, A. Juchelka sdělil, že MPSV průběžně vyhodnocuje možnosti jejich posílení. Musí nicméně respektovat limity státního rozpočtu a celkové limity zaměstnanosti ve veřejné správě. Státní úřad inspektorátu práce je podle ministra dlouhodobě podfinancovaný; opatření již ministerstvo přijalo, pokud jde o personální kapacity.

A. Juchelka na závěr shrnul, že cílem MPSV je omezit prostor pro vykořisťování, zvyšovat úspěšnost odhalení a postihu a posílit možnosti zaměstnanců domoci se svých práv.

A. Babiš přečetl závěr kontrolní akce Nejvyššího kontrolního úřadu 24/14 ze 4. srpna 2025, podle které má nelegální zaměstnávání vedle dopadů na zaměstnance negativní dopady na příjmy státního rozpočtu. NKÚ kontroloval, zda odpovědné orgány státní správy postupovaly tak, aby docházelo k doměření daně příjmů fyzických osob, pojistného na sociální zabezpečení a veřejné zdravotní pojištění a nelegálně vyplacených odměn. Kontrola ukázala, že si nepředávaly informace ve stanovených termínech a zaměstnavatelům, kterým byla uložena pokuta, úřady nedoměřovaly platby a že Ministerstvo financí nežádalo o přeplatky pojistného na veřejné zdravotní pojištění., a daňové kontroly měly nízký fiskální efekt. NKÚ odhadl hrubou ztrátu za rok 2019-2022, která činila 92 mld. Kč. A. Babiš požádal A. Juchelku, aby sdělil

konkrétněji, co se MPSV chystá s touto situací dělat a co opatření, která již ministerstvo zavedlo přinesla, včetně Kobry 26. Podle A. Babiše by měl být zaveden systém „zelené karty“ a odpovědnosti zaměstnavatele za zaměstnance.

A. Juchelka odpověděl, že je již v Poslanecké sněmovně návrh fikce vyměřování 12 měsíců plateb sociálního pojištění zpětně proti tomu, kdo nelegálně zaměstnává. A dále zopakoval, že předložil návrh na navýšení horní hranice trestní sazby nelegálního zaměstnávání. Největší finanční únik podle A. Juchelky není u Finanční správy, ale u toho, že se nedoměřuje sociální zabezpečení, což je až 30 mld. Kč ročně. Shrnul, že to by mělo být vyřešeno návrhem zákona, který je v tuto chvíli v Poslanecké sněmovně. Dále A. Juchelka stručně popsal proces kontrol Kobry 26. Uvedl, že v roce 2026 bylo zkontrolováno cca 70 subjektů.

M. Bílková, náměstkyně ministryně financí, doplnila, že Kobra 26 soustředí všechny kontrolní útvary k jednomu subjektu ve stejnou chvíli. Dále uvedla, že všechny návrhy, které A. Juchelka zmíní, vychází ze zkušeností Kobry 26. Potvrdila největší úniky na sociálním a zdravotním pojištění. Největší problémem bylo, že při kontrolách zaměstnanec i zaměstnavatel tvrdili, že zaměstnanec nastoupil do zaměstnání teprve v den kontroly. Nově proto bude platit fikce, že je zaměstnanec již jeden rok u kontrolovaného zaměstnavatele. Doměření pojistného tak na zaměstnavatele dopadne více než pokuta.

A. Juchelka připojil informaci, že návrh by měl být schválen do konce roku 2026 a účinnost by měla nastat od 1. 1. 2027. Dále ještě zdůraznil připravovaný návrh právní úpravy týkající se ready-made agentur, které jsou z 90 % vlastněné zahraničními vlastníky.

A. Babiš řekl, že by se chtěl vrátit k nastavení doby fikce na jeden rok pro doměřování, protože dle jeho názoru není taková doba dostatečná pro zajištění negativní motivace.

M. Beneš, ochránce práv dětí, se zeptal A. Juchelky, zda zvažuje zákaz agenturní práce pro děti mladší 18 let, když v rámci ní existují zvýšená rizika. A. Juchelka řekl, že se nad touto problematikou musí MPSV hlouběji zamyslet.

T. Malá se domnívá, že by nebylo dobré znepříjemňovat mladým lidem situaci tím, že by jim bylo znemožněno nechat se zaměstnat agenturou práce. Spíše by preferovala účinný postih agentur práce.

J. Tejc, ministr spravedlnosti, rovněž zmínil tisk 111, který je před prvním čtením v Poslanecké sněmovně. Jedná se změn trestného činu obchodování s lidmi. V něm se výslovně uvádí práce vykonávané za zvlášť vykořisťujících podmínek, přičemž se vedle zpřesňování podmínek, za kterých by pachatel byl postižen v rámci trestního práva, zvyšují dané trestní sazby. Požádal, aby členky a členové, kteří by měli k tomuto tisku připomínky, se obrátili přímo na ministra spravedlnosti e-mailem, protože by mohly být uplatněny formou pozměňovacích návrhů.

A. Juchelka dodal, že je to včetně nucené práce. Požádal, aby se nad navrhovanými změnami zamysleli také ministři na zasedání vlády, a navrhl, že by bylo vhodné svolat mimořádné zasedání Poslanecké sněmovny týkající se navrhovaných transpozic právních předpisů EU.

A. Babiš požádal o informaci na zasedání vlády ke Kobře 26 a diskuzi k naplňování prvního usnesení.

**II. usnesení – Usnesení Rady ze dne 12. května 2026 k systému financování a zajištění právního poradenství pro žadatele o mezinárodní ochranu**

A. Babiš představil další usnesení, které se týká právního poradenství pro žadatele o azyl. Rada navrhla financovat jej z evropských prostředků určených neziskovým organizacím. Naopak Ministerstvo vnitra počítá s financováním skrze veřejnou zakázku na služby advokátních kanceláří. Přitom zmíněné finance z EU mají být využity na podporu jiných služeb neziskových organizací.

F. Říha, vrchní ředitel sekce vnitřní bezpečnosti a policejního vzdělávání Ministerstva vnitra, připomněl, že MV hlasovalo proti doporučení. Neznamená to však, že by ministerstvo nezajistilo přístup k psychologickému a sociálnímu poradenství žadatelům o mezinárodní ochranu. Základní princip je v tom, že při převzetí této agendy bylo zjištěno, že vedle sebe stojí dva duplicitní systémy. První systém z operačního programu pro poskytování bezplatného právního poradenství, který byl ve prospěch neziskových organizací. Druhý systém ve stejném režimu založený na smlouvě skrze veřejnou zakázku na poskytování právního poradenství. Ministr vnitra rozhodl, že duplicita systému bude ukončena a financování právního poradenství náleželo skutečně za hrazené úkony, které byly provedeny. Proto MV rozhodlo, že právní poradenství bude poskytováno formou veřejné zakázky advokátní kanceláří a hrazeno podle toho, kdy a jak bude využíváno. Neznamená to však, že by ostatní služby nebyly pro žadatele o mezinárodní ochranu zajištěny. Bude vyhlášená nová výzva, kam se dále mohou hlásit neziskové organizace. U duplicity podle MV nebylo možné rozeznat, kolik žadatelů žádá o samostatné právní poradenství, což nově bude zcela jednoznačné. F. Říha uvedl, že cílová skupina v roce 2025 čítala 1097 žadatelů o azyl, přičemž ne všichni využili těchto služeb a k zastupování si najali i komerční advokáty.

A. Babiš se zeptal na složení podle zemí původu žadatelů. F. Říha se omluvil, že takový údaj v tuto chvíli s sebou nemá.

F. Říha uvedl, že Ministerstvo vnitra nadále nesouhlasí s modelem doporučovaným Radou.

A. Babiš připomněl, že podle programového prohlášení vlády, by se na Ministerstvu spravedlnosti mělo zřídit právní poradenství.

J. Tejc reagoval s tím, že Ministerstvo spravedlnosti na tom usilovně pracuje, je to již připraveno a probíhá testování. Věří, že poradenství ministerstvo od listopadu veřejně spustí. Jde zejména o to, aby nedošlo k přehlcení. Právní poradenství se bude týkat téměř všech oblastí, včetně azylové problematiky. MSp naráží pouze na výhradu, že právní služby by nemělo poskytovat ministerstvo, protože k tomu jsou určeni advokáti. Tato připomínka podle J. Tejce platí i ohledně poskytování právního poradenství neziskovými organizacemi. Zároveň se toto poradenství nemá poskytovat za úplatu, přičemž tuto úplatu zde poskytuje stát. Proto s tím, jak Ministerstvo vnitra připravilo další fungování právního poradenství naprosto souhlasí.

F. Říha dodal, že v mezidobí získal údaje o státní příslušnosti žadatelů o azyl v roce 2025. Uvedl, že data mohou zaslat písemně a vyjmenoval následovně: 210 Vietnam, 172 Ukrajina, 135 Uzbekistán, 86 Moldavsko.

A. Babiš ukončil diskuzi k naplňování druhého usnesení.

**III. usnesení – Usnesení Rady ze dne 12. května 2026 k dávce státní sociální pomoci**

A. Babiš požádal ministra práce a sociálních věcí A. Juchelku o vyjádření k usnesení týkajícímu se dávky státní sociální pomoci. Usnesení upozornilo na nedostatky v procesu rozhodování o dávce a elektronickém systému JENDA.

A. Juchelka uvedl, že významná část popsaných skutečností souvisí s náběhem nové superdávky a rozsáhlou transformací systému sociálních dávek. S tím souviselo vytvoření

nových informačních systémů a rozsáhlé metodické podpory pro zaměstnance Úřadu práce ČR. Od 1. října bude nabíhat úprava dávky tak, aby byla férová a spravedlivá ve své výplatě. V rámci ní MPSV upravilo normativní náklady na bydlení podle 77 okresů. Dále zvýšilo zranitelnou skupinu samoživitelů ze 7 do 15 let věku dítěte. Zvýší se životní a existenční minimum na 5,5 tisíce Kč. Ministr má za to, že superdávku MPSV dále již upravovat nebude a bude se zaměřovat na podání, majetkové testy a další. Uzavřel, že usnesení se tak průběžně plní.

Podle A. Babiše MPSV nedostatečně vysvětluje, co se v superdávce změnilo. A zeptal se, zda je již vše ohledně superdávky legislativně zakotveno.

A. Juchelka řekl, že se bude ještě v budoucnu řešit situace lidí v insolvenci a exekuci.

O. Rosenbergerová se A. Juchelky zeptala, zda jsou do zranitelných skupin zahrnuti také osoby s prvním stupněm invalidity.

A. Juchelka odpověděl, že nastavení okruhu zranitelných osob bylo výsledkem legislativního procesu a vychází z potřeby zaměřit se na zvýšenou podporu skupin osob s nejvyšší mírou sociální a zdravotní zranitelnosti. U příspěvku na péči u prvního stupně bude MPSV vyhodnocovat dopady právní úpravy na příjemce superdávky pro první stupeň příspěvku na péči a invalidity.

E. Kostolanská, veřejná ochránkyně práv, upozornila, že u samoživitelek a samoživitelů je do příjmů započítáváno také výživné uložené soudem, které však ta osoba vůbec nepobírá a žádá si o náhradní výživné nebo pobírá jen část výživného.

A. Juchelka uvedl, že MPSV počítá s fikcí z hlediska náhradního výživného. Je ale zapotřebí uvést, že mnohdy u samoživitelů, kteří žádají o náhradní výživné, neexistuje právní titul na náhradní výživné.

E. Kostolanská upřesnila, že do příjmů se započítává výše výživného určená soudem, ale nezapočítává se jeho skutečná výše.

A. Juchelka uvedl, že se MPSV nad tím bude zamýšlet. Domnívá se přitom, že by bylo vhodné pracovat s fikcí.

M. Beneš se zeptal, zda v souvislosti s rozdělením nákladů do klastrů bude MPSV zpětně vyhodnocovat, zda se pronajímatelé přizpůsobili snížené výši superdávky.

A. Juchelka odpověděl, že v současnosti s náměstkyní Stejskalovou řeší případy, kdy se v Ostravě začínají množit výpovědi ze sociálních bytů, což zastavili. Tyto byty prozatím zůstanou prázdné.

A. Babiš požádal, aby A. Juchelka vysvětlil, jak MPSV napraví situaci dle námitky veřejné ochránkyně práv.

A. Juchelka zjistí, jak ve skutečnosti praxe nyní běží. Úřad práce ČR pracuje už v tuto chvíli s fikcí pro samoživitele, když jim povinná osoba neplatí výživné. Nicméně zdůraznil, že je zapotřebí právní titul.

A. Babiš řekl, že stát by měl donutit neplatiče výživného k placení a zároveň, že by to ministerstvo mělo upravit dle připomínky. Podle A. Babiše je zapotřebí vymyslet způsob, který by zamezil tomu, aby samoživitelé, kterým nechodí výživné nebyli zatěžováni další administrativou. A. Babiš ukončil diskuzi k naplňování třetího usnesení.

**IV. usnesení – Usnesení Rady z 1. prosince 2026 k financování podpory pro oběti trestných činů**

A. Babiš představil další usnesení týkající se financování služeb pro oběti trestných činů. Jedním ze zdrojů financování by podle trestního zákoníku měla být částka, kterou pachatel skládá v rámci tvz. odklonů na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti a na činnost subjektů poskytujících peněžitou pomoc obětem TČ. Cílem usnesení je, aby pachatelem složená částka byla za tímto účelem skutečně vyhrazena.

J. Tejc vysvětlil, že Ministerstvo spravedlnosti na základě Lex Anička vyčlení peníze jak pro Probační a mediační službu, tak pro neziskové organizace. V současnosti se z vlastních finančních prostředků vyčlenilo 7,9 mil. Kč pro neziskové organizace. Příští rok by to mohlo být až 30 mil. Kč. MSp v tuto chvíli vede intenzivní debatu o tom, jakým způsobem nastavit pravidla rozdělení, aby to bylo efektivní a spravedlivé. Ministr se neobává, že by prostředky na pomoc obětem nebyly k dispozici. Podle ministra za poskytování pomoci obětem odpovídá primárně stát, proto ministerstvo musí zajistit prostřednictvím Probační a mediační služby pomoc tam, kde ji jiný subjekt neposkytuje. Představa ministra je taková, že neziskové organizace budou na základě výzev poskytovat služby tam, kde je buď stát není schopen kapacitně poskytnout nebo je není schopen poskytnou v určité kvalitě, např. v oblasti sexuálně motivovaného násilí.

P. Šach se J. Tejce zeptala na tzv. odklony a zda by ministr mohl blíže popsat tento titul. Uvedla, že vymožené finanční prostředky z odklonů se vracejí do státního rozpočtu bez dalšího určení a nebývají použity za tím účelem, na který byly vybrány. A dále se zeptala na částku 30 mil. Kč, kterou ministr uvedl, protože dle zákona se tato částka počítá jako procentní částka. Proto se zeptala, z čeho vychází ministrův odhad 30 mil. Kč.

J. Tejc odpověděl, že se jedná o procentní částku a MSp má odhad 30-40 mil. Kč. Proto je 30 mil. Kč spíše konzervativní odhad, který vychází z minulých let. Pokud jde o dotaz na odklony, J. Tejc potvrdil, že prostředky zůstávají ve státním rozpočtu, je tedy na Ministerstvu financí, zda je Ministerstvu spravedlnosti předá, aby je mohlo využít na podporu obětí nebo na programy zabraňující recidivě. Nejde tak o zákonnou změnu, ale o změnu nakládání s prostředky.

P. Šach řekla, že v rámci pracovních orgánů Rady vlády pro lidská práva nebo těch, které se věnují trestní politice, se dlouhodobě poukazuje na skutečnost, že se vybírají peníze na účel pomoci pro oběti, ale tyto prostředky putují do státního rozpočtu bez dalšího určení. P. Šach proto požádala ministra o konkrétnější odpověď.

M. Bílková odpověděla, že jde o částku, která je obecně příjmem státního rozpočtu. Ze státního rozpočtu jsou dále hrazeny i jiné služby ve prospěch obětí.

A. Babiš řekl, že peníze získané od pachatele mají jít oběti a nikoli, že si je stát nechá. T. Malá přitom upřesnila, že by peníze měly jít na práci s oběťmi.

A. Babiš se dále zeptal, co je zapotřebí udělat, aby peníze opravdu šly na oběti.

J. Tejc uvedl, že pokud tyto prostředky MSp dostane, může je směřovat na pomoc např. prostřednictvím MPSV na záchytnou pomoc v prvních dnech nebo na poradenství obětem.

A. Babiš řekl, aby to ministerstvo dále promyslelo a přišlo s tím, jak to vyřeší. Uvedl, že je ostuda, že stát peníze vybere, ale oběti je nedostanou.

A. Babiš ukončil rozpravu k tomuto bodu programu.

## 3. Podnět Výboru pro lidská práva a moderní technologie k uchovávání provozních a lokalizačních údajů

A. Babiš uvedl třetí bod programu, který se týká ochrany soukromí elektronických komunikací v kontextu zákonné povinnosti poskytovatelů veřejných komunikačních sítí uchovávat provozní a lokalizační údaje. Tento bod byl předložen Výborem pro lidská práva a moderní technologie.

J. Vobořil, člen Výboru pro lidská práva a moderní technologie, představil podnět výboru, včetně popisu problému.

A. Babiš požádal o upřesnění problému, tedy že operátoři dle podnětu data zadržují, ale nemají je mít, přičemž se odkazuje na evropskou a vnitrostátní judikaturu. Zeptal se, zda je nemají mít vůbec nebo jen po určitou dobu.

J. Vobořil odpověděl, že judikatura Nejvyššího soudu říká, že trvalé a plošné uchovávání údajů o všech není možné. Uvedl, že trvalé uchovávání přitom vyžaduje vnitrostátní legislativa a slouží např. pro potřeby Policie ČR, která si údaje od operátorů může vyžádat.

F. Říha řekl, že Policie ČR skutečně metadata potřebuje a existují případy odhalení trestné činnosti na jejich základě. Podle Ministerstva vnitra však nejde o sledování obyvatel. Jde o využití v počínajícím trestním řízení. Podle F. Říhy se také mění postoj Evropské komise k této problematice. Zmínil i odlišnou evropskou judikaturu, podle které v roce 2024 evropský soud připustil uchovávání IP adres pro boj proti trestné činnosti obecně. Nejde tak podle něho o pouze jediný směr. Podle F. Říhy Nejvyšší soud řekl, že si je sice vědom praktičnosti plošného uchovávání údajů, tedy že data retention je důležité, nicméně je zapotřebí posoudit do jaké míry je možné využití § 97 zákona o elektronických komunikacích. Ministerstvo vnitra je otevřené komunikaci s MPO a je přístupné zkrácení doby uchovávání údajů z šesti měsíců na čtyři měsíce, aby to vyhovělo evropské legislativě. V rámci novelizace zákona o elektronických komunikacích byl tento návrh zařazen a již prošel třetím čtením v Poslanecké sněmovně. Podle Ministerstva vnitra je již navrhované usnesení obsoletní.

P. Vinkler, zástupce Ministerstva průmyslu a obchodu, doplnil, že se opravdu jedná o reakci na rozsudek Nejvyššího soudu. MPO se omluvilo za stav, který byl. Od února 2026 se MPO sešlo několikrát se zástupci MV, PČR, zpravodajskými službami a výsledek byl takový, jak uvedl F. Říha. Vznikl tedy návrh na zkrácení uchovávání na 4 měsíce. Zároveň uvedl, že EU si je také vědoma potřeby těchto údajů a na začátku příštího roku se očekává návrh, kterým by se podmínky pro uchovávání měly řešit.

J. Vobořil uvedl, zkrácení doby uchovávání na 4 měsíce neodpovídá judikatuře Nejvyššího soudu, který jednoznačně říká, že pouhé zkrácení doby nestačí. Nejvyšší soud tak uvádí dvě varianty. Zaprvé plošné uchovávání v případě mimořádné situace po omezenou dobu, které musí být pod soudní kontrolou. Zadruhé uchovávání s ohledem na místo, např. rizikovost oblastí, kde dochází ke kriminalitě. J. Vobořil zdůraznil, že podnět nepřináší konkrétní řešení, ale upozorňuje na existující problém s uchováváním dat, které není přípustné. Pokud jde o data retention, existují dále data uchovávaná operátory kvůli vyúčtování, které policie může využívat. V minulosti také data retention v ČR nebylo a nemělo to vliv na růst kriminality a na pokles objasněnosti kriminality. Některé státy jako Slovensko, Slovinsko nebo Rumunsko také uchovávání dat nemají.

F. Říha ujasnil, že Policie ČR nemá přímý přístup k datům, ale dojde-li k trestnému činu, vyžádá si tyto data.

A. Babiš uvedl, že rozumí argumentům, které předkládají zástupci ministerstev. A zároveň, že chápe názor Výboru, že když bude držení dat plošné, bude to citlivé.

P. Vinkler uvedl, že v roce 2019 tuto problematiku řešil Ústavní soud, který řekl, že uchovávání lokalizačních údajů je naprosto v souladu s Listinou.

F. Říha uvedl zahraniční srovnání doby uchovávání údajů následovně: Bulharsko, Finsko, Kypr a Litva 6 měsíců, Francie, Chorvatsko a Lotyšsko 12 měsíců, Itálie 24 až 72 měsíců, a další.

K. Bursíková Jacques, hlavní ochránkyně lidských práv Ministerstva obrany, uvedla, že jí chybí informace o tom, jak zabezpečená jsou tato data.

J. Vobořil odpověděl, že povinnost uchovávat tyto údaje mají stovky subjektů, včetně malých poskytovatelů, proto je otázka zneužití sporná. Existují případy, kdy došlo ke zneužití těchto dat nebo k neoprávněnému přístupu k nim.

J. Tejc navrhl alternativní usnesení oproti tomu, které bylo předloženo. Navrhl, aby MPO společně s MV dostalo úkol představit na jednání příští Rady, jak je naplňována judikatura SDEU a NS ČR při uchovávání a lokalizaci údajů. K tomu by byla podle J. Tejce vhodná písemná zpráva těchto ministerstev.

F. Říha znovu zopakoval, že existuje připravované legislativní řešení na úrovni Evropské komise.

A. Babiš upozornil, že příprava evropské legislativy může trvat i několik let.

J. Vobořil k tomu doplnil, že jednání na evropské úrovni již trvá 12 let a prozatím k žádnému výsledku nevedlo.

F. Říha řekl, že MV je spíše pro odmítnutí původního návrhu.

M. Crha připravil alternativní písemný návrh usnesení podle ústního návrhu ministra J. Tejce.

Rada vlády ČR pro lidská práva žádá ministra vnitra a ministra průmyslu a obchodu, aby na příštím zasedání Rady informovala Radu o tom, jak je naplňována judikatura Nejvyššího soudu ČR a Soudního dvora Evropské unie ve věci uchovávání provozních a lokalizačních údajů.

A. Babiš se zeptal, zda zástupcům MV a MPO vyhovuje takový návrh usnesení.

F. Říha znovu zopakoval, že MV navrhuje nepřijmout původní návrh usnesení.

P. Vinkler řekl, že své argumenty za ministerstvo již přednesl a že je může Radě poskytnout v písemné podobě.

A. Dergam uvedla, že by byla za to přistoupit k hlasování o původním usnesení. Zdůraznila znovu, že hrozí hromadné podávání žádostí o náhradu škody a nemajetkové újmy, které bude znamenat výdaje z veřejných rozpočtů.

A. Babiš zahájil hlasování o původním usnesení.

**Hlasování o návrhu usnesení Rady vlády pro lidská práva dne 30. září 2026**

Usnesení:

Rada vlády pro lidská práva:

I. P o u k a z u j e na to, že plošné a nerozlišující uchovávání provozních a lokalizačních údajů o elektronické komunikaci všech uživatelů služeb elektronických komunikací podle § 97 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích představuje významný zásah do práva na soukromí a informační sebeurčení a současně je podle judikatury Nejvyššího soudu České republiky v rozporu s platnou právní úpravou.

II. U p o z o r ň u j e, že pokud nedojde ke zrušení či novelizaci příslušných ustanovení zákona o elektronických komunikacích, které upravují povinnost poskytovatelů služeb

elektronických komunikací uchovávat pro potřeby určených orgánů veřejné moci provozní a lokalizační údaje, bude pokračovat protiprávní zásah do práv všech uživatelů služeb elektronických komunikací, což je v právním státě nepřípustný stav.

III. U p o z o r ň u j e, že tento stav by mohl vést rovněž k podávání žádostí o náhradu škody či nemajetkové újmy, za niž odpovídá stát. V takovém případě může dojít k obtížně předvídatelnému dopadu na veřejné rozpočty, ať už z důvodu přiznaných kompenzací nebo z důvodu zatížení soudního systému a placení náhrad nákladů řízení.

IV. A p e l u j e na urychlené řešení situace, a to buď formou zrušení právní úpravy povinného shromažďování provozních a lokalizačních údajů podle § 97 zákona o elektronických komunikacích, anebo jeho novelizací, která bude v souladu s platnými právními předpisy a judikaturou.

*Odůvodnění je součástí přílohy.*

**Výsledek hlasování o návrhu usnesení:**

| PRO | Zdržel/a se | PROTI |
|---|---|---|
| 12 | 9 | 7 |

A. Babiš uzavřel bod programu s tím, že návrh usnesení nebyl přijat. Zároveň však uvedl, že je za něj tento návrh usnesení relevantní a že by se k němu chtěl vrátit na jednání vlády. A. Babiš pověřil příslušné členy vlády, aby se s tímto tématem připomněli.

**4. Diskriminace romských dětí ve vzdělávání a aktuální vývoj ve věci rozsudku D. H.**

A. Babiš uvedl, že o zařazení následujícího bodu požádala E. Stejskalová, vládní zmocněnkyně pro záležitosti romské menšiny. Jeho cílem je představit aktuální vývoj ve velmi dlouhodobé problematice, kterou je diskriminace romských dětí ve vzdělávání.

E. Stejskalová krátce zopakovala historický vývoj rozsudku D. H. proti ČR. Následně sdílela aktuální statistiky. Podle MŠMT stále vzrůstá počet romských žáků vzdělávaných s upravenými výstupy ve třídách zřizovaných podle § 16 odst. 9 školského zákona, kdy jde o vzdělávání se sníženými nároky. Z celku přibližně 40 tisíc romských dětí je jich více než desetina s upravenými výstupy, což je šestkrát více než je podíl u všech žáků. Z celkových žáků s upravenými výstupy tvoří Romové celkově čtvrtinu, s konstatováním, že za tím stojí také systémové a sociální bariéry. Jde o systémovou diskriminaci Romů společně s jejich segregací ve školách, společně s předsudečnými postoji společnosti. Problémy zhoršuje i nastavení školského systému a např. decentralizace poradenského školského systému. ČR je i z mezinárodního pohledu vnímána jako země s velkými rezervami v odstraňování segregace. E. Stejskalová proto bude jednat dále s MŠMT a Výborem pro vzdělávání Romů Rady vlády pro záležitosti romské menšiny, který monitoruje naplňování strategie romské integrace i soudních rozhodnutí týkajících se vzdělávání Romů v ČR. Zaměří se na efektivnější naplňování zmíněné strategie i akčního plánu, které chystá v současnosti MŠMT, protože by mohlo být v desegregaci velmi nápomocné a má velkou podporu E. Stejskalové.

E. Stejskalová dále uvedla, že je zapotřebí dodat, že proti ČR hrozí žaloba (infringement), která konstatuje systémovou diskriminaci Romů. Evropská komise původní výtku rozšířila obecně na segregaci romských dětí. Je potenciálně možný velký nejen finanční dopad na ČR, ale dopad i

na Romy samé, protože může znamenat i nemožnost dostatečně čerpat finance z evropských fondů.

J. Vláčil, zmocněnec pro zastupování ČR před SDEU, doplnil, že EK vede s ČR toto řízení o porušení unijního práva už od roku 2014. V posledních letech zintenzivnila svoji aktivitu. Potvrdil rozšíření předmětu řízení. EK akcentuje nespokojenost se situací a připravenost posunout řízení do další fáze. ČR tak mohou hrozit výrazné sankce. To by bylo ve chvíli, kdy by EK podala na ČR žalobu, dosáhla by odsuzujícího rozsudku SD EU, nebyla spokojená s nápravnými opatřeními ČR a podala na ČR druhou žalobu k uložení finanční sankce. Tato sankce by se mohla skládat z jednorázové pokuty ve výši desítek milionů eur a penále ve výši vyšších jednotek milionů eur za každý půl rok, než bude náprava dostatečně zajištěna. Sankce tak nehrozí za měsíc či půl roku, ale v horizontu tří až čtyř let. Je proto zapotřebí pracovat na opatřeních už nyní a je zapotřebí, aby měla v dohledném horizontu měřitelné výsledky prezentovatelné EK, které by ji přesvědčily, že není nutné řízení dále posouvat. J. Vláčil s EK pravidelně komunikuje.

A. Babiš se zeptal, co konkrétního musí ČR udělat pro nápravu současné situace.

E. Stejskalová odpověděla, že je zapotřebí provést postupnou desegregaci. E. Stejskalová by byla pro existenci alternativních vyučovacích programů pro romské děti, když selhává konzervativní způsob výuky.

R. Plaga, ministr školství, informoval, že podíl romských žáků je 4 %, přičemž je 83 segregovaných škol. V tuto chvíli je problematický způsob, jakým zřizovatelé určují správní obvody škol, tak do nich pak chodí jen romské děti. MŠMT nemá nástroj k tomu, aby zřizovatele přimělo ke změně. MŠMT připravuje dvě linie opatření. Nejprve v rámci cíle 1 akčního plánu ministr staví na MŠMT speciální tým, který má problematiku řešit, aby na ČR pokuta nedorazila. Tým má přispět zejména ke snížení počtu segregovaných škol, čímž se sníží vykazované číslo do r. 2029 (plánováno 5 škol). ČR tak bude pracovat na dobrovolné bázi a přispěje dobré praxi. Do zákona chce vložit odpovědnost obcí za kvalitu vzdělávání a za to, že nebudou segregovat na svém území. V druhé linii MŠMT plánuje upravit diagnostiku tak, aby jako děti s mírnou poruchou vývoje intelektu nebyly označovány děti, které jsou pouze v sociálně náročné situaci. Cílem je tedy jednak zajistit, aby ČR neplatila pokutu, ale zejména, aby v ČR měly všechny děti stejné šance na vzdělání.

O. Rosenbergerová uvedla, že byla členkou školské rady na takové segregované škole a že segregace se děje opravdu podle spádovosti vyloučených lokalit. Řekla však, že mnozí rodiče romských dětí chtějí, aby jejich děti chodily do těchto škol.

K. Bursíková Jacques řekla, že téma sleduje dlouhodobě a ocenila návrhy opatření R. Plagy. Zdůraznila, že se jedná o opravdový problém, který se promítá do celého života těch, jichž se týká. Pokud jde o přání romských rodičů, aby jejich děti chodily do segregovaných škol, K. Bursíková Jacques uvedla, že to chtějí proto, že tyto děti nejsou v majoritních školách vítané a čelí tam pak velkému tlaku, útokům a diskriminaci. Je proto zapotřebí pracovat s rodiči i s tím, aby romské děti nebyly v majoritních školách nechtěné.

E. Stejskalová nesouhlasí s tím, že by rodiče romských dětí chtěli nekvalitní a segregované vzdělávání, protože jejich šance na uplatnění jsou minimální. Romští rodiče volí školy i dle klimatu, které tam vůči jejich dětem panuje.

O. Rosenbergerová upřesnila, že s E. Stejskalovou souhlasí, ale chtěla i upozornit na to, že se musí pracovat i s rodinou.

D. Lipová dodala svou zkušenost ze zápisu dětí. Dále poděkovala, že se MŠMT bude věnovat diagnostice. Zároveň uvedla, že je zapotřebí, aby tyto děti dostaly cílenou intenzivní podporu v prvních letech ve škole.

R. Plaga řekl, že existuje spousta škol, které situaci zvládají skvěle i v řadě vyloučených lokalit. To podle něj ale neznamená, že by to s podporou zřizovatele nefungovalo ještě lépe. R. Plaga tak uvedl, že se proto zaměřuje na zřizovatele. Jednou z variant, nad kterou MŠMT také uvažuje je rozšíření povinné školní docházky od čtyř let věku, aby dva roky děti byly pod soustředěnou péčí a vzděláváním v rámci mateřských škol. To znamená, že by se vedle diagnostiky podařilo nastartovat podnětné vzdělávání v sociálně znevýhodněných rodinách.

A. Babiš shrnul diskuzi a zeptal se, odkdy bude MŠMT na plánu pracovat.

R. Plaga řekl, že teď staví tým a v dalším roce bude pracovat na tom, aby v r. 2029 byly k dispozici měřitelné výsledky. Dlouhodobé cíle jsou pak až do roku 2036.

A. Juchelka připomněl, že se jedná i o sociální problém, a požádal, aby se braly v úvahu i alternativní školy ve vyloučených lokalitách, které mají dobrou praxi.

M. Beneš uvedl, že souhlasí s tím, co řekl R. Plaga. Dodal, že jde také o otázku komunální politiky.

## 5. Novela legislativních pravidel pro umělé oplodnění

A. Babiš uvedl další bod programu, který se týkal legislativní úpravy pravidel pro asistovanou reprodukci. Upozornit Radu na tuto problematiku navrhla členka H. Konečná.

H. Konečná ke svému příspěvku promítla prezentaci. Řekla, že se jedná o komplikovanou problematiku, která je mnohdy ve veřejném prostoru zjednodušována. V případě umožnění umělého oplodnění pro single ženy podle ní bude dárcovský materiál pro heterosexuální páry pro léčbu neplodnosti dále využíván jen v 10-30 % případů. Asistovaná reprodukce je v současné době součástí nové evropské legislativy týkající se dárcovství s implementací na národní úrovni v roce 2027. Ta nově zavádí větší ochranu dárců, ochranu dítěte z asistované reprodukce a registrů, které sledují pohyb biologického materiálu po mnoho let a počty dětí od jednoho dárce. Evropská společnost pro lidskou reprodukci je hlavním garantem a navrhuje ještě rozšíření registrů o více dat o dárcích a uvažuje o registrech dětí takto narozených. Tato společnost upozorňuje na to, že anonymita dárců je pouhou fikcí. H. Konečná uvedla, že mnoho zemí již přistoupilo k neanonymnímu dárcovství. Dále řekla, že se klade důraz na informovaný souhlas, takže dárce by měl být dokonale informován o rizicích a důsledcích dárcovství včetně toho, že by měl vědět, že anonymita je v podstatě negarantovatelná a jedná se o právní fikci a že jeho děti, kteří s ním žijí, mohou být dále kontaktováni dětmi z asistované reprodukce. V ČR jsou volně dostupné genetické testy a jsou komerční možnosti dohledání příbuzných. Počítá se s celoživotní podporou osob zahrnutých do asistované reprodukce, zejména dítěte. Rada Evropy vydala nové doporučení, jak by měl vypadat informovaný souhlas v souvislosti s dárcovstvím. H. Konečná uvedla, že na asistovanou reprodukci se tak hledí jako na záležitost trvající po generace. V ČR se dále počítá s anonymitou, nicméně v souvislosti s vývojem technologií lze říci, že anonymita fakticky v podstatě neexistuje. Některé země jako Belgie byly vedeny k deanonymizaci rozhodnutím ústavního soudu. Rada Evropy se podle H. Konečné tématu věnuje i z pohledu ochrany dítěte, které by mělo znát svůj genetický původ. Dále existuje iniciativa Child Identity Protection. V ČR se anonymita nedodržuje např. v případech adopce. H. Konečná uvedla, že ČR je v současnosti významným cílem pro pacienty ze zahraničí. H. Konečná na závěr shrnula, že se domnívá, že diskuze by se měla vést spíše o tom, jakou situaci

vytváříme dětem narozeným prostřednictvím dárcovství než o tom, zda máme systém rozšiřovat o další skupiny.

A. Babiš se zeptal, co je cílem příspěvku H. Konečné.

H. Konečná uvedla, že pouze upozorňuje, že pokud zůstane v zákoně anonymita, jde jen o právní fikci, a je proto možné očekávat soudní spory. Anonymita je záležitost ženy, pokud přijde k mateřství vlastními cestami, ale pokud využije institucionální podporu, tj. státem regulovanou asistovanou reprodukci, není to jen její vlastní věc. Dále H. Konečná uvedla, že docházelo v zemích jako Německo, Portugalsko, Francie nebo Belgie k soudním sporům, kdy byl stát donucen ústavními soudy ke změně legislativy. Důvodem bylo, že se osoba narozená asistovanou reprodukcí domáhala informace o svém genetickém původu.

I. Hůlová, hostka – zástupkyně organizace Lobbio, informovala o tom, proč tato a další organizace podporují změnu zákona o specifických zdravotních službách tak, aby single ženám bylo umožněno podstoupit asistovanou reprodukci. Zmínila odbornou podporu expertek a expertů, včetně veřejné ochránkyně práv, kteří ji vyjadřují otevřeném dopise určeném Ministerstvu zdravotnictví a zmocněnkyni pro lidská práva. Uvedla, že v EU 37 z 48 sledovaných zemí asistovanou reprodukci single ženám povoluje a jedná se tak o standard, ze kterého ČR tak vybočuje tím, že ji nepovoluje. Z výzkumu profesorky z cambridgeské univerzity na vzorku 100 rodin vyplývá, že skutečnost, zda je v rodině pouze matka nebo oba rodiče, není rozhodujícím faktorem ohledně toho, jak dítě prospívá. Důležité naopak je, zda je k dispozici primární pečující osoba, zda je má bezpečný prostor a péči. Z dat ze zahraničí pak vyplývá, že ženy, které podstupují asistovanou reprodukci, jsou často finančně zajištěné ženy, které si rodičovství rozmýšlely a jsou na něj připravené. Dále zmínila, že novela se anonymizace gamet či jejich deanonymizace vůbec netýká. Uvedla také, že existuje 13 států, které nabízí tzv. smíšený systém, kde funguje jak anonymní dárcovství, tak neanonymní, přičemž ženy si volí formu, kterou chtějí. Dále zdůraznila, že novelou se má umožnit asistovaná reprodukce ženě bez mužského partnera. Úřad pro ochranu osobních údajů a předseda Legislativní rady vlády upozorňovali, že pojem „partner“ není v českém právním řádu definované a může docházet k interpretačním nejasnostem. Zároveň otevírá otázku, zda kliniky mají zjišťovat, zda ženy mají nebo nemají partnera, čímž by zasahovaly do jejich soukromí. Proto Lobbio navrhuje, zda by Ministerstvo zdravotnictví akceptovalo změnu, podle které by umělé oplodnění mohlo být poskytnuté příjemkyni na základě její písemné žádosti podané bez písemné žádosti muže. Na závěr navrhla, že by Rada případně též mohla podpořit zpřístupnění asistované reprodukce single ženám.

A. Babiše připojil svůj komentář do diskuze a uvedl, že se podle něj jedná o výsostné rozhodnutí ženy. Zároveň uvedl, že se problematika týká poměrně malého počtu žen a v ČR se jedná spíše o politický problém. Shrnul zároveň, že návrh I. Hůlové míří k podpoře návrhu Ministerstva zdravotnictví a k zachování anonymity.

M. Beneš dodal, že stát dává regulatorní rámec toho, jak má IVF fungovat, proto to nelze úplně ztotožnit s přirozeným početím matky. Dále připomněl, že právo znát svůj původ má svoji logiku také z hlediska genetiky.

T. Malá řekla, že tato problematika se týká všech rodičovství vzniklých z asistované reprodukce, ale tato debata má být o single ženách. Anonymita tedy nemá být důvodem pro neumožnění rozšíření asistované reprodukce také na single ženy.

M. Beneš uvedl, že se takto nevyjádřil a že otázka anonymity byla součástí debaty, v jejímž kontextu se vyjádřil.

I. Hůlová uvedla, že se nedomnívá, že je zapotřebí řešit otázku anonymizace.

E. Kostolanská řekla, že se k otevřenému dopisu připojila, protože se netýká pouze single žen, ale také žen žijících ve stejnopohlavním partnerství. V současnosti vzniká velký právní problém, protože muž-dárce, který souhlasí, je dle rodného listu; on však nemá zájem v této rodině žít. Návrh by tak měl odstranit diskriminaci a zlepšení rovnosti žen.

A. Babiš se dále zastavil nad otázkou genetiky, tedy v kolika případech si páry nechají udělat genetické testy před tím, než zplodí dítě.

A. Juchelka uvedl, že svůj původ dítě hledá vždy, zejména v období adolescence, ať už je v úplné rodině, adoptované nebo v pěstounské péči.

I. Hůlová upřesnila, že úmluva hovoří o tom, že pokud je to možné, dítě má znát své rodiče, ale nehovoří o biologických rodičích. Podle I. Hůlové je prostředí adoptovaného dítěte a dítěte v pěstounské péči jiné než dítěte single matky z asistované reprodukce.

Podle A. Babiše by mělo být dítě vděčné, že ho matka dobře vychovala, protože vychovat dítě je velmi náročné.

J. Kříž uvedl, že žena v případě umělého oplodnění neví, kdo je otec, a nedozví se to, protože systém v ČR je nastavený tak, že se to nedozví, a děti se snaží dozvědět se, kdo je jejich otec. V současnosti tak existuje generace dětí, které je odepřeno právo znát svůj původ. Dále poznamenal, že až dosud se umělé oplodnění v zákoně vnímalo jako léčba, tedy zdravotní služba. V případě samostatné žadatelky se tedy nejedná o léčbu neplodnosti, protože z povahy věci samotná žadatelka nemůže zplodit dítě. Otázkou tedy je, zda chceme metody umělého oplodnění přerámovat z léčby na nějaký druh služby.

E. Kostolanská dodala, že toto je zahrnuto i v důvodové zprávě k tomuto zákonu a že když byla provedena tato koncepce do zákona o zdravotnických službách, tak v podstatě to byla skutečně léčba heterosexuálního páru a jeho neplodnosti. Nicméně za 20 let se praxe posunula dál a dnes je ten zákon otevřený, proto dnes již nelze mluvit o léčbě heterosexuálních párů, ale bereme to jako službu, která se poskytuje, když někdo chce mít dítě; tedy nejde o léčbu neplodnosti heterosexuálního páru, ale možnost mít dítě i pro stejnopohlavní páry.

A. Juchelka řekl, že uvedené je správně a že veřejná ochránkyně práv by se měla i zamýšlet nad právy dítěte z tohoto rodičovství.

E. Kostolanská dodala, že k této problematice bude i veřejné slyšení v Senátu v listopadu.

## 6. Závěr

A. Babiš poděkoval členkám a členům Rady a všem přítomným za účast a zasedání ukončil.

Za správnost odpovídá: JUDr. Miroslav Crha, tajemník Rady

Zapsala: Mgr. Barbora Hnátová